

Вона тріпоче у моїх руках

Василь Стус

Вона тріпоче
У моїх руках,
Простертих
У світи безкраї...
Погляд
Темніє мій,
І ошелешене
Мое темніє небо
Ніяк не можу
Зросту я дійти,
Не можу вивірить
Свою натуру
Великою любов'ю,
Щоб відчуть
Биття земної магми.
Земле рідна!
Я виросту! Я піднесусь!
Я зможу
Тебе уберегти!
Осінній сад
Свої обтрусить зорі...
І тоді
Прозорий
Од любові й доброти,
Я землю виораю
Для блакитних весен.